

Bankó-Erdősi Viktória
ELÉG AZ HOZZÁ

Szokatlan szerkezetű, filmszerű családregény, egy képalkotásban erős múltidézés. Kísérlet arra, hogy elvesztett szeretteink történeteit, mindazt, ami után csak látszólag értéktelen és semmitmondó tárgyak maradnak fenn, elmeséljük, és újra átélhetővé tegyük.

Sokat bántják a nosztalgiát, kinevetik, megcsúfolják. Pedig nosztalgiázni, egymásra bólintani, összekacsintani, hogy "te is, igen én is", éppen olyan baráti és nyílt érzés, mint amikor összekoccan két boros pohár. "A te is? Én is!" - sorsközössége erősebb gyökeret ver számunkra a jelenbe, pedig a múlttól szól.

A könyv a jelenből indul, de elrepít az ötvenes évekbe a nagyszülők emlékein keresztül, s átkalauzol a 80-as évekbe is, az unoka közvetítésével. A "Bezzeg a mi időnkben!" felkiáltás itt új értelmet nyer, mert egyszerűen csak kézzelfoghatóvá, szagolhatóvá, ízlelhetővé akar tenni olyan munkákat, szokásokat, szóhasználatot, használati tárgyakat, amelyek lassan már csak a múzeumok vitrinjei mögül köszönnek ránk.